

[Gregersen.]

der ikke bliver andre tilbage end dem, der er invalider, enten det nu er legemligt eller åndeligt, som det offentlige skal tage sig af, bliver der ikke store ting tilbage.

Vi har erklæret os villige til, da det ærede medlem hr. Oluf Pedersen stillede et forslag om orden i den offentlige økonomi, at bibeholde de indirekte skatter, vi på det tidspunkt havde, til anvendelse for den sociale forsorg i den overgangstid, der måtte være.

Det angreb, som det ærede medlem rettede mod mig, vil jeg vende mod det ærede medlem selv. Det er ikke os, der skaber arbejdsløshed ved at undlade at stemme for disse skatter, men det er socialdemokratiet sammen med de partier, der har hjulpet det med at vedtage dem.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) for det svar, han gav mig. De bladartikler, der er gået gennem den konservative presse, vil han intet ansvar have for, de fremstillinger af, hvad der er foregået, vil han ikke lægge navn til. Det er et reelt svar, som jeg anerkender.

Må jeg så tilføje, at jeg ikke på nogen måde skal benægte, at mellemstanden rammes hårdt af disse forslag, hårdere end vi ønsker. Men det, jeg har ønsket at gøre opmærksom på, er, at denne mellemstand ville være blevet ramt endnu hårdere ved den tillægsskat, den værnescat og den ungarleskat, som de konservative har været med til at fremsætte forslag om. Vægtafgiften, som vil ramme en anden del af mellemstanden, har det konservative parti stemt for i modstrid med, hvad det sagde før valget. Vi har stemt imod. Det er altså på baggrund af disse kendsgerninger, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) så modigt siger han vil stå bagved, at de pågældende blade tillader sig at fremstille det, som om konservatismen har været mellemstandens vogter.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Når jeg ikke hidtil har blandet mig i diskussionen med det ærede medlem hr. Gregersen, er det, fordi hans indlæg har været fuldkommen negative. Jeg lyttede for-gæves i begge hans taler efter et positivt bidrag til løsning af det meget alvorlige problem, som rigsdagen står overfor i denne tid, nemlig Danmarks valutaunderskud, som jo ikke kan fortsætte. Det var der ingenting om i det ærede medlems to

indlæg. Når det ærede medlem nu fortsætter den gamle sport med at gøre sig lystigt over skatterne, så vil jeg have lov til at fortælle ham, at jeg i de sidste uger har fået mange beviser på, at der i befolkningen — og i mange kredse af befolkningen — ligesom i de fleste partier her på rigsdagen er en stærk og voksende forståelse af, at det er nødvendigt at gribe kraftigt ind også på en måde, som er ubehagelig for os allesammen, for at få balance i vort samfundsregnskab. Derfor har også mange sagt, at selvom dette gør ondt, er de tilfredse med det, fordi de kan forstå, at der er en mening i det, at det er noget, som er nødvendigt. Kun det ærede medlem hr. Gregersen synes endnu ikke at have opdaget, hvad det er, der foregår.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Det, som har foranlediget mig til at sige disse par ord til det ærede medlem hr. Gregersen, er den situation, vi er i. Fire partier, modstridende i politisk opfattelse, for ikke så forfærdelig længe siden stående overfor hinanden i et meget skarpt modsætningsforhold, med ting imellem sig politisk, som er for friske til at være gået i glemmebogen, sætter alle disse ting til side for at blive enige om en løsning af de økonomiske problemer, og i kraft af tingets forretningsorden deltager det ærede medlem hr. Gregersen, og i kraft af vor venlighed også det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, i udvalgets arbejde og bestiller intet andet end at sidde i udvalget og følge med. (Oluf Pedersen: Nåh!). Ja, vi har ikke bemærket andet, men bevar mig vel, man kan jo ikke lodde dybden af det intense arbejde, der foregår bag tavshedens flade — det erkender jeg uden videre. Og når jeg så i dag siger til retsforbundet: Hvad er det egentlig, dette parti vil? — så holder det ærede medlem hr. Gregersen en af de sædvanlige taler, som vi kender ud og ind: goddag mand, økseskaft — ikke sandt — det kan du selv være — har I ikke selv sagt noget om systemet? Jo, naturligvis, vi har vore principielle synspunkter, som vi har fremhævet gang på gang, men der er den forskel på os og retsforbundet, at vi placerer os midt i virkeligheden, vi forsøger ikke på at slippe forbi det daglige praktiske arbejde med en henvisning til et system, som hører en fjern fremtid til.

Det er der, retsforbundet er endt. 12 mennesker — min salighed 12! — sidder på denne rigsdag og snakker system og foretager ellers ikke andet end rejse rundt i landet og optræde som politiske marodører